

ब

ब hat nach MED. b, 1 folgende Bedd.: बः पुमान्वरूपो (ब TRIK. 4, 1, 75) सिन्धो भगे तोये गते तु वा । गन्धने तत्तुस्ताने पुंस्येव वपने स्मृतः ॥ Nach ÇANDAR. im ÇKDr. ist das m. auch = कुम्भ.

बक् (बक्), बक्ते DRĀTUP. 16, 32 (वृद्धि). verwandt mit 2. बक्. Das partic. बाढ s. bes. und vgl. बक्मिन् figg., बक्ल, बक्ल. — caus. befestigen, stärken, augere: स्वामेव तदेवतां पशुभिर्बक्यते (भंक्यते KĀTH. 11, 5) PĀNĀV. Bn. 23, 16, 5.

— भव, partic. भवबाढ *erutus, aufgedeckt*: वलग TS. 4, 3, 2, 1.

— नि, partic. निबाळ् *obrutus*: कोटि RV. 4, 106, 6.

— सम् caus. befestigen, augere: संबक्यन्ती रघुवंश्यलक्ष्मीम् BHATT. 2, 48. Wird als denomi. von बकुल aufgefasst.

बक्मिन् (von बक्) m. nom. abstr. zu बकुल P. 6, 4, 157.

बक्लिष्ठ (wie eben) adj. superl. zu बकुल P. 6, 4, 157. Vop. 7, 56. AK. 3, 2, 61. *überaus dicht*: शर्मन् RV. 5, 62, 9. यो ऽद्भिः संयेष्य जीमूतान्पर्वन्याय प्रयच्छति । उद्धेता नाम बक्लिष्ठस्तृतीयः स सदागतिः MBh. 12, 12404. *überaus feist* (?): बक्लिष्ठैश्चैः सुवृता रयेन Cit. beim Schol. zu ÇĀNT. 1, 7 als Beleg für die Oxytonierung des Wortes.

बक्लीयस् (wie eben) adj. compar. zu बकुल P. 6, 4, 157. Vop. 7, 56.

बक्कुर m. nach den Conim. *Donnerkeil, Blitz* NAIGH. 4, 3. NIA. 6, 25. अभि दस्युं बक्कुरेणा धर्मतारु व्योतिश्चक्रधुरार्याय RV. 4, 117, 21. Eher Bez. eines kriegerischen Blasinstruments; vgl. बाकुर, बेकुरा.

बगदाद् N. pr. einer Stadt, Bagdad, Verz. d. Oxf. H. 339, b, 31.

बगदाह N. pr. eines Ortes Verz. d. Oxf. H. 339, a, 9.

बगदाह desgl. ebend. 339, b, 27.

बज्ज m. wohl N. eines gegen Dämonen kräftigen Krautes AV. 8, 6, 3. 6. 7. 24.

बद् adv. *fürwahr* NAIGH. 3, 10. NIA. 11, 37. गाढा चादि zu P. 4, 4, 57 (बद्). RV. 4, 96, 1. बळित्था 141, 1. 5, 67, 1. 84, 1. 6, 59, 2. 8, 32, 11. ब-एमहो अभि सूर्य बळादित्य मळो अभि 90, 11. बळित्य नीथा वि प्पोश्च म-न्मेह 10, 92, 3. — Vgl. बाढ.

1) Was man unter diesem Buchstaben vermisst, suche man unter व.
V. Theil.

बडपिला f. N. pr. eines Dorfes Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 548, 7.

बडा, बळा so v. a. बद्. नक्षत्रं बळाकरं मर्डितारं शतक्रतो । त्वं न इन्द्र मृडय RV. 8, 69, 1.

बडाह m. N. pr. eines Fürsten HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 24.

बाण्ड adj. *verstümmelt* (an Händen, Füßen, am Schwanz), *verkrüppelt*; nach den Comm. auch *zeugungsunfähig* (vgl. पाण्ड *Eunuch*) AV. 7, 65, 3. गो 12, 4, 3. ÇĀNKH. Ça. 16, 18, 18. 17, 6, 1. LĀTJ. 8, 5, 16. ĀPANT. beim Schol. zu KĀTJ. Ça. 6, 3, 22. बाण्ड = हिमकस्तक UśĀVAL. zu UṢĀDIS. 1, 113. = कस्तादिवर्जित WILSON und ÇKDr. nach MED.; die gedr. Ausg. (d. 24) liest aber बाण्ड; ein Ochs ohne Schwanz WILSON nach ÇABDĀRTHAK. Die Bed. *keine Vorhaut habend* bei WILSON und im ÇKDr. beruht auf der Lesart बाण्ड für बाण्ड H. 455. बाण्ड f. ein ausschweifendes Weib WILSON und ÇKDr. nach MED., während die gedr. Ausg. बाण्ड liest. — Vgl. भवबाण्ड.

1. बत् (nachved. वत्) indecl. गाढा स्वरादि (parox.) zu P. 4, 1, 37. गाढा चादि zu 4, 57. Ausruf des Erstaunens und des Bedauerns (*ach, weh*), der ursprünglich stets unmittelbar nach dem den Satz eröffnenden und den Affect hervorruhenden Begriff gestanden zu haben scheint: बतो बतसि यम् RV. 10, 10, 13. सर्वं बत गीतमो वेद TBa. 3, 10, 9, 12. पापं बत नो ऽयम्पुनः सचते ÇAT. Ba. 1, 1, 4, 14. 5, 5, 4, 12. 11, 6, 2, 8. 14, 1, 4, 11. अतिपिता बतभूतिपितामहो बतभूः परमो बत काष्ठा प्राप 9, 4, 29. KĀND. Up. 8, 8, 5. KĀTHOP. 2, 9. AIT. Up. 2, 8. नृशंसं वत रजिन्द्र यन्मामे-वंगतामिह — नाश्वासयसि MBh. 3, 2871. 2775. अनन्तं वत मे वित्तम् Spr. 3448. सुप्रियं वत पश्यामश्चिरभुतमरिंदमम् HARIV. 6950. R. 2, 30, 4. सु-खिता वत तं कालं जीविष्यति नरोत्तमाः 42, 41. 53, 11. यस्मिन्वत निमयो ऽकुम् 39, 32. अमोघा वत मे भक्तिः R. GORR. 2, 3, 41. 10, 8. 6, 10, 23. त्य-जत मानमलं वत विपद्देः 9, 47. 19, 24. Bhaṣ. P. 2, 3, 20. नूनं वत 4, 17, 32. क्व वत हरिणकानां जीवितं चातिलोलं क्व च u. s. w. ÇĀK. 10. क्वेता वत am Anfange des Satzes N. 12, 76. SIV. 2, 11. KUMĀRAS. 3, 20. Bhaṣ. P. 4, 18, 41. 3, 13, 21. ÇĀK. 60, 12, v. l. (क्व वत!). Durch das enklit. इव vom ersten Worte im Satze getrennt: गर्दभस्थानमिव बत ÇAT. Ba. 4, 5,